

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szerkesztői részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A közjogi ellenzék.

Mióta az egyházpolitikát mesterségesen előtérbe tolta a kormány, azóta tizennégy választás volt különböző kerületekben. E kerületek közül négy a közjogi ellenzékhez tartozott még a múlt országgyűlési időszakban; három pedig — ha nem is győzött a választásoknál, de úgy volt ismeretes, hogy a választók többsége ott is függetlenségi és csak a szervezett hiánysága miatt nem jutott győzelemre.

Ilyen körülmények között méltán lehetett várni néhány kerületben a közjogi ellenzék győzelmét, viszont néhány más kerületben annak igen erős és hatásos küzdelmét.

E méltó várakozással szemben az történt, hogy a közjogi ellenzék csak egyetlen egy kerületben állított jelöltet. A többi kerületben még csak meg sem próbálta a küzdelmet. De az egyetlen jelölt is kisebbségben maradt a miatt, hogy a protestáns papok átszöktek a kormánypárthoz és magukkal csábították a 48-as híveket.

Ilyen pártárlást legujabban a váráljai ref. lelkész követett el, a ki a bonyhádi választás alkalmával proklamációt adott ki, mint a 48-as párt jegyzője, Perczel miniszter mellett. Ezt az árulást azzal indokolták, hogy az ellenzék jelöltje Kaas Ivor nem 48-as. Erre az indoklásra emlékezethez hozom azt a nemrég mult időt, mikor Kaas Ivort Budapest belvárosi kerületében választották meg. A 48-asok akkor semlegesek akartak maradni, de Kossuth levelet írt és kifejtette, hogy a két ellenzéknek kötelessége egymást a kormány ellenében ténylegesen támogatni. Tehát még a semlegességet sem helyeselte Kossuth Lajos! De Méryei tiszteletes ur Felső-eörsött és Dorzsák tiszteletes ur Bonyhádon, nem semlegességet prédikáltak, a mi szintén helytelen lett volna; nem is kormánypártiaknak vallották magukat, a mi elváltoztatás volna; hanem kibontották a függetlenségi zászlót, s azt vitték át az ellenfél táborába. Ők tehát nem átmentek, hanem átszöktek. Ők a zászlót nem elhagyták, hanem meggyalázták. Elveiket nem megváltoztatták, hanem elárulták.

Ez történt két választókerületben a tizennégy közül. A többi tizenkettőben a közjogi ellenzék még csak küzdelmet sem indított. Nem az volt a baj, hogy jelöltjük nem volt, mert hi-

szen a központ tudott volna alkalmas jelöltről gondoskodni ott, a hól a helyi viszonyok lehetetlenné teszik a helybeli egyén megválasztását, hanem a tény az, hogy nekik egyáltalában nem kellett jelölt.

Mit jelent ez?

Semmi egyebet, mint azt, hogy a közjogi ellenzék tért vesztett.

E tér-vesztésnek lehetne egészen természetes oka is. Ha a kormányzat felhagy a rendszeresen üzött párt-adminisztrációval; ha az igazságszolgáltatás egy szerencsés csapásra olcsóbb, gyorsabb, megbízhatóbb lesz; ha a nemzeti aspirációk egy része teljesebbé megy; ha a közéletben felül kerül a köztisztesség uralma és minden vonalon üldöztetik a korrupciót; ha a testek kissebbednek s a megélhetésnek új formái nyílnak meg — és ha mindezt a nép, a kormány és a többség megváltozott politikai irányának köszönheti: igenis, akkor természetesen találom, ha mindazok, kiket nem az elvek ereje s hazánk világtörténeti miszsiója vezérelt, hanem a kiket a törvényhozási baklövés és a kormányzati visszaélések lettek elégtelenné, ha mindezek megpuhulnak és arra az álláspontra helyezkednek, hogy jobb ma egy veréb, mint holnap egy tüzök. Ugye nem szükség magyarázni, hogy az elősorolt feltételek közül egyetlen egy sem következett be. A közterhek épen olyan nagyok s felhajtásuk épen olyan zaklatás, mint azelőtt. Közigazgatáshoz, jusszicziában javulás nincs. Nemzeti követelményeink megvalósulásától távolabb vagyunk, mint valaha. A kormányzat ma épen úgy demoralizál, mint tegnap és tegnapelőtt.

A megpuhulásnak tehát nincsen természetes oka.

Hát természetellenes oka van-e?

Van.

Fejtegetésekbe nem bocsátkozom, de konstatalok tényeket.

Attól a pillanattól kezdve, hogy Wekerle proklamálta az egyházpolitikai reformot, a közjogi ellenzéknek parlamenti arculata, taktikája, harcmodora és hangulata megváltozott. A párt nagytöbbsége elfogadta, nemcsak, de magáévá tette a kormány programját. A párt kisebbsége ezt elenyezte.

Mi következett ebből? — Bizalmatlanság, gyanakvás, félreértés a párt tagjai között. Az összetartózkodás

kötélkei napról napra szakadoztak. A pártegység fölbomlott. Ez a bomlásban levő párt elveszítette harc képességét; s miután az egyházpolitika dominál immár másfél év óta, ennél fogva a közjogi ellenzék immár másfél év óta nem tud parlamenti harcban erélylyel, egységgel, erővel fellépni.

Hazánkban a politikai élet gyűpontja a parlament. Mint egy üveg lencséből, innen szóródnak szét a gondolatnak és érveknek sugarai. De a darabokra tört párt csak megtört sugarakat tudott magából kilövelni. Am a megtört sugár mindig optikai csalódást okoz. A vidék állandó zavarba jutott. Mit higgyen? Kinek higgyen? A vidéki embert kételyek szállották meg. A hit ingadozni, a meggyőződés alku dozni kezdett.

Ez így azt jelentené, hogy a párt többségét és kisebbségét egyaránt sulytja a felelősség. Sőt a kisebbséget nagyobb teherrel, mint a többséget, mert véleményét alá kellett volna rendelni. Ez a felfogás jogosult is a pártnak minden belügyi kérdésében.

De ez nem a párt belügyi kérdése volt. Itt azt kellett eldönteni, hogy a kormány mellett legyünk-e, vagy ellene. A többség a kormány javaslataihoz csatlakozott. Ezzel a párt többsége megmentette... talán a hón óhajtott javaslatok sorsát? ... nem; hiszen azok maig is a levegőben függnek; — hanem megmentette a kormányt. Megmentette azt a kormányt, mely minden kormányok között, először vetemedett arra, hogy pártunknak hadat üzentessen Kőszegen a koronával, s mely a közjogi kiegyezés orthogoniáját vette programjába. Megmentette azt a kormányt, mely a magyar nemzeti ügyet hitványul cserbenhagyta Borosséban, s mely egy erkölcsileg alaposan gyanúsított ember temetésén megjelent, de a Kossuth Lajos és a Klapka György temetésén és a honvédszobor ünnepélyén megjelenni nem mert.

A különbség tehát az: a párt kisebbsége támada a kormányt; a párt többsége támogatta. E többségből khorus keletkezett a kormányférfiak beszédjeinek éljenzésére. A kardinális viszony ellenzéki férfiak és miniszterek között egyre szorosabb lett. A tanácskozások az ellenzék férfiai és a miniszterek között napirenden voltak. A Wekerle, Szilágyi, Csáky talentuma,

nagyága, tudása, szeretetreméltósága közbámulat tárgyává lett az ellenzéken.

Bővön elég ok arra, hogy egy pártban elhalványodjék az ellenzéki szellem. Bővön elég ürügy arra, hogy a vidék — a pártviszállkodás miatt ingadozó vidék elhatározza magát és vagy zászlót bontson a kormány jelöltje érdekében, vagy visszavonuljon a küzdelemtől.

Im, ez a választók magatartásának természetellenes indoka. Mindig természetellenes, ha egy hajóban evez az ellenzék a kormánnyal. A ki életnevágó törvényhozási kérdésekben a kormány álláspontját helyesli, annak a kormánypártban van a helye. Így kívánja ezt a parlamenti rendszer törvénye. Ezt a törvényt nem követte a közjogi ellenzék többsége. Jól van. De a választók, úgy látszik ösztönszerűleg követik a parlamenti rendszer logikáját. Miért szavazzanak ők — gondolják magukban — Győry Elek, ki a korszaknak domináló fő kérdésében ugys a kormánnyal tart, mikor egyenesen a miniszter választthatják meg — a ki még hozhat is valamit a vidék konyhájára?

Nem védem a választókat. Indokukat természetellenesnek tartom. Hanem a főhibát a központban követték el. Az ellenzéki szellemet, összetartást itt lazították meg és itt követték el azt a helyrehozhatatlan hibát, hogy életbevágó kérdésben csatlakoztak a kormány álláspontjához.

BARTHA MIKLÓS.

A t. Ház.

Budapest, febr. 8.

A Ház mai ülésén az elnöki széket — ez uttal először — Berzeviczy Albert foglalta el.

Szilágyi Dezső leszállott trónusáról és odaült a jobboldal első padsorába.

Az igazsági költségvetés volt ma is napirenden és a volt igazságügyminiszter nem akarja még nélkül hallgatni a vitát, el akarja még mondani, hogy mit tehetett volna...

Napirend előtt Münnich Aurél és Nagy István pár szóval visszatértek az ujonczmegajánlái vitára, azután bemutatott az elnök három miniszteri mandátumot és ezzel megkezdődött az igazságtügyi költségvetés.

Nem is tudunk, nem is bucsuzunk el tőled örökre, — csak a vizsontlátásra! BÓNIS ISTVÁN.

Klára.

— Angol regény. —

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

VIII.

(Folytatás.)

(18)

— Klára kisasszony, doktor Wentworth-tal sem szabad tudatnom? — kérde Liza sottogó hangon.

— Vele legkevésbé — válaszolá Klára. És Liza hallgatott.

Ő ritkán irt haza és ritkán kapott tudósítást a nagynénjéről, a ki sok apró gyermekkel bír és sok bajjal élő asszony volt, s a levél írásra keyes időt tudott szakítani, tehát a Manor-háznál történt változásokról csak annyit tudott, a mennyit Klárától hallott. Stellingben mindenki tudta, hogy doktor Wentworth és Klára szeretették egymást. Liza maga is élénk érdeklődéssel volt szerelmi ügyök iránt. És azt gondolta, hogy a szeretők valószínűleg összehátrúdtak, vagy valaki csinált bajt közöttük. De majd idővel ismét rendbe jön minden és addig nem a Liza dolga volt az ők dolgával foglalkozni. Neki csak az a dolga volt, hogy Klára kisasszony után lásson, s gondos ápolása által egészségét minél előbb helyreállítsa.

Klára szeptemberben hagyta el a Manor-házat, de október vége felé járt, midőn az a fájdalom és gyengeség, mely szépségének ártott és erejét annyira megrongálta — teljesen elhagyta. És akkor is, ámbár őt azt állította, hogy egészsége helyre állott,

Az előadó a költségvetés magasabb tételeinek megoklása után Szilágyi Dezső érdemeit tartotta szükségesnek felsorolni, melyek során különösen kiemelte, hogy a volt miniszter igazságosan járt el a kinevezésénél, a mi a szabadelvű párt 28 évi uralkodása után elég figyelemreméltó, jegyezte meg később beszédében Issekutz Viktor.

Képviselői szűzbeszéd következett ezután: Erdély Sándor, a dunaszerdahelyi kerület ujonnan megválasztott képviselője tartotta meg — miniszteri expozéját. Bizonyára kiválasztott kegyencének adja meg csak a sors, hogy mikor először beszél a képviselőházban a bársonyszékéből mondhatta el fejtegetéseit.

Erdély Sándor reformernek nevezte magát, expozéja azonban legfeljebb arról győzte meg a képviselőházat, hogy a Szilágyi Dezső reform akciónak a végrehajtója akar lenni, a mit a miniszter maga is beismert, azzal a kijelentésével, hogy a megalkotandó reformokkal szemben az előző igazságtügyi kormányzat álláspontját foglalja el.

Ennek a felfogásnak megfelelően Erdély Sándor, elmondotta Szilágyi Dezső végrendeletét, illetve, hagyatékai leltárát.

A miniszter kétségtelenül igen sokat ígért ugy a törvényalkotás, mint az igazságtügyi adminisztráció terén. Kilátásba helyezte a végrehajtási eljárás revízióját, a polgári és büntető perrendtartást, Budapestben fenytő törvényszék felállítását, a bírói és ügyvédi vizsgálat behozatalát, a kamatlablisszállításról szóló törvényjavaslatot, a házassági jog életbeléptetését, mindezeket még ebben az esztendőben.

Áttérve az anyagi jog terére, az igazságügyminiszter bőséges ígéretei közül kiemelendők: a teljes magánjogi kódexnek egységes megalkotása, kereskedelmi és hiteltörvényeinknek módosítása, kapcsolatban a szövetkezetekről, a magánbiztosításról és csődeljárásról szóló törvényekkel, a büntető törvénykönyv revíziója, Fiume törvénykezésének az egész vonalon való rendezése stb.

Ezek után a miniszter nagyobb lendület adva szavainak, kijelentette, hogy erőles öre lesz a bírói függetlenségnek és oda fog hatni, hogy az igazi érdemek a kellő méltánylásban részesüljenek, viszont a felelőtlenséget és a közegek tulterhelését kerülni fogja a judikaturában. Mindezek után pedig kikérte a képviselőház bizalmát és a költségvetést elfogadásra ajánlotta.

A kormánypárt éljenzett, az ellenzék viszont mélységes csendben hallgatott.

Kemény Pál, a függetlenségi és 48-as

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Február 9.

Fangh Iza temetésén.

Ott voltam, mig az utolsó hantot is felhantolták. Egyedül maradtam veled. Láttam a mint a hantok közül kibukkantak a koszorúk rózsáinak — nefejejtésének szirma. Éreztem a virágok illatát, — s körül tekintve láttam a megdermedt hóval borított vidéket. Milyen elentét!

Virág a sirban. Virág a koporsórsóban. Ilat a sirgödörben és a megdermedt vegetáció a világban. Mintha hallottam volna a csalogány dalát is. S mintha láttam volna a röpke fecske oda simuló repülését! Minden — minden az életet — a te ifju életedet idézte fel bennem. Ha nem lett volna a körzet oly sivár. Oly lehangelő.

A sirkeresztiek. A hó terhe alatt meghajlott fák. A pap beszéde. A dalárda éneke. És... a hantok dübörgése...

Még most is hallom csengő szavadat. Még most is látom kedves mosolyodat. Még most is érzem barátságod melegét, mely hozám és az enyémhez csatolt. Még most is látom gyermeki ragaszkodásod annyi — meg annyi jelét, mely szeretett édes anyádhoz csatolt. És a testvéri szeretetnek arcából kiszökellő sugarai még most is emlékemben vannak.

És nem szűnök meg látni soha téged hivatalos foglalatosságod közben. A ki fel-

áldoztat virágzó ifjúságod, csakhogy kötelesség teljesíthessed.

Összpontosítva láttam benned a legszebb ideát. A gyermeki — testvéri — a baráti szeretetet, a kedélyt, a megfontolást a kötelesség érzettel.

— És az ideál hamu lett. — Azzá lesz!

Feltámadsz-e azokban a kik követni akarják példádát? És egyáltalában van-e feltámadás? Vajon csakugyan csak a vérkeringése teszi-e a lelket? a mint Hugó Viktor állítja. Avagy a lélek csakugyan hallhatatlan.

A csillag a mely láthatárunkról lefut uj hazát talál.

A nap ha nálunk sugarai elhomályosodnak más hazára osztja sugarai áldást hozó melegét. A dalos madár, ha tőlünk elröpül, más tájakat vidámit megbehizelő hangjával.

A hó alatt virág fakad. A telet, a fagyos telet langyos tavasz váltja fel. És az ember, a világ ura, — legyen egyedül mulandó?

Hát miért oltotta belénk a természet az istenben való hitet?

Hát erősebb legyen-e a gyöngö ibolya, a feletté uralkodó embernél?

Hát csak a kültermészetben lehet-e megújodás? Örök élet?

Az emberi lélek legyen-e egyedül vigenyészetre, vig pusztlulásra kárhoztatva?

Nem! Mennyi remény pusztluna elgyeszerre. Mennyi vigasz maradna kétségben. És mennyi szeretet némulna el...

„Hiszek uram az örökké való életben.” Ezt tanítja a keresztény hit. És a bölcs buvárdokók még nem tudták e hitet megrendíteni.

Felkutatják az emberi test alkatrészeit. Össze is tudnák talán alkotni. De a lélek létét nem tudják felfedezni. Azt, a mi világítja mozdulatainkat, tettünket, akaratunkat, szeretettünket, hitünket — azt mig a bölcsök nem találták fel, hogy hol lakik?

Hiszem, hogy van, s hiszem hogy örökké él.

Ha jót tettem, örülök neki. Minek? Hiszen senki sem tudja, senki sem dicsérhet érte? — Ha rosszat tettem, fájdalmas érzés fog el.

Minek? Hiszen ezt sem tudja senki, senki sem ítélhet el!

Bennem kell lennie a bírónak, a mely büntet és jutalmaz. De hol lakik? — Talán mint a napsugár lopódzik bele a növényi életbe, és életet ad neki, talán ugy lopódzik belénk onnan a magasból?

Talán belénk oltja a természet a két első pillanatában.

Mindegy. A lélek velünk van, bennünk van. Elmulik-e velünk?

Probléma.

Én hiszem, hogy nem. Hiszem, hogy szerettem lelke velem van. Hiszem, hogy az én lelkem szerettemmel marad.

Te is velünk maradsz.

Az a sirból felszálló illat a te lelked volt.

Bele költöztél mindannyiunkba, hogy megmaradj örök emlékünkből.

párt nevében vette ezután tárgyalagos és beható bírálat alá a miniszteri programot, az ellenzék zajos helyeslése közben fejtegetvén igazságszolgáltatásunk hibáit, végül pedig az iránt nyújtott be határozati javaslatot, hogy a polgári törvénykönyv, a katonai büntető-törvénykönyv megalkotása és alatifundumok korszerű rendezése iránt oly időben nyujtsa be törvényjavaslatokat az igazságügyminiszter, hogy azok még ezen országgyűlés által tárgyalhatók legyenek.

Issekutz Győző következtet szözlása. Miután a nemzeti párt nevében visszautasította a költségvetést és ezt részletesen megokolta, átért íj. Ábrányi Kornél ismeretes bünyönyitő perének ismertetésére, s ez képezte beszédének legterjedelmesebb részét. Felsorolva különösen Zsitvay elnöknek viselt dolgaikat, az ellenzékett ingerült megjegyzésekre fakasztotta, úgy, hogy egy alkalommal Berzeviczy Albert elnök meg is szakította a szónokot, de a baloldal zajos tiltakozása után folytatta Issekutz beszédét, melynek végén határozati javaslatot nyújtott be a sajtóeljárás revíziója tárgyában.

Az előadó és Issekutz Győző személyes kérdésben való felszólalása után Horváth Gyula ugy látszik félreértve Issekutz intenczióját, nem fogadta el a benyújtott határozati javaslatot, mire Ságaly Gyula mondott hosszabb beszédet igazságügyünkről általában, különösen a kuriai bíróságról szóló törvény mielőbbi megalkotását sürgetvén, mire az ülést 2 óra után tíz percczel Andrassy Tivadar gróf, ki időközben Berzeviczy Albertet felváltotta az elnöki széken, berekesztette.

A japán-kinai háború.

A „Times” jelenti Párisból: Itt azt hiszik, hogy az itteni nagykövetei utasításokat kaptak ama magatartásra nézve, melyet Oroszország, Anglia, Franciaország és valószínűleg az Egyesült Államok is a Kína és Japán közötti háború által felvetett kérdések tekintetében követni szándékoznak. Elsősorban ez iránt határoztak, hogy a hatalmak esetleges intervenciója, mely a nekik alkalmasnak látszó időben fog bekövetkezni, teljesen érdek nélkül legyen. Kínát felszólítják, hogy kikötőit a kereskedelemnek nyissa meg. A hatalmaknak az a terve, hogy megvárják, hogy Kína legyőzöttnek jelentse ki magát és a béke iránt komolyan alkudozzék. Japánt figyelmeztetni fogják, hogy Európa nem fogja neki megengedni, hogy a szárazföldön, csak egy hüvelyknyi területet is anektáljon. Azonban kijelentik, hogy más területek megszállásába belegyeznek. A mi azokat a hadihajókat illeti, melyek a hadi kárterítéssel nincesnek összefüggésben, e tekintetben Japán zölgöl bizonyos pontokat megszállva tartat, de nem engedik meg neki, hogy a hatalmakra nézve hátrányos kereskedelmi politikai szerződést kössön. A hatalmak kívánai fogják, hogy a pénzforgalmat európai rendszer szerint szabályozzák, és hogy a Kína által esetleg szükségelt kölcsön felvételét megköttyítse.

A meggyilkolt bécsi ügyvéd.

Bécs, febr. 8.

Dr. Rothziegel meggyilkolt bécsi ügyvéd irnoka, Eichinger ma bevallotta, hogy ő gyilkolta meg főnökét. Ez a vallomás Bécsben, a hol az ügy napok óta lázas izgatottságban

Későbbben, a munkavezető szíves ajánlata folytán, tanítványokat is kapott s miután a zongora órákat jobban fizették, a két leányra jobb idők derültek. Tágasabb és jobb szállást fogadtak, mert Klára zongorát bérlet, s a hosszú téli estéken kereszttől játszott Lízának; jobb táplálékuk volt, és jobb ruhájuk; a Liza sovány orcájára kitelt becses szeméi fényesebb lettek, a fiatalág vidámsága és gondatlansága, mit a nehéz munka és szegénység idő előtt kiöltek belőle, vissza tértek.

A leányok Sibly Terraszban laktak egy a City utól nem messze eső csendes utcában: nem volt valami vidám lakhely, de csendes volt és tisztességes, és mind a kettőjüknek alkalmas. Csak Klára kisasszony látható volt Liza ismét olyanakkal, a milyen ezelőtt volt, úgy ő boldognak érezte magát; de amár Klára soha sem panaszkodott, és Lízát mindig vidám mosollyal fogadta úgy látszott, hogy a régi gondatlan vidámsága egészen elhagyta. Szép volt ő most is, de sokkal halványabb és komolyabb, s legalább hat évvel idősebbnek látszott, mint az a leány volt, a ki csak néhány hónappal ezelőtt Alan-nal a rózsakertben időzött.

Bár mennyire igyekezett Klára a kultat elfelejteni, nem volt képes azt tenni. Szíve sajgott, szíve fájt, mert szeretett volna Alanról hirt hallani. Soha sem tudta, mindezt ideig, midőn életéből egészen eltűnt, hogy mennyire szerette azt. És most is szerette — míg Alan — oh keserűbb és nagyobb fájdalom mindennél! — hideg köznyősséggel hagyta őt távozni — egyszer sem írt és sorsa iránt semmi érdeklődést sem mutatott.

IX.

A tavasz közeledett s a mint a napok hosszabbak és világosabbak lettek, felébredt Klarában az a vágy, hogy régi otthonát lás-

tartotta a lakosságot, — óriási feltűnést keltett.

Eichinger mindjárt eleinte gyanuba vették. De olyan konokul tagadott és olyan kevés bizonyíték volt, hogy már-már elhitték ártatlanságát és szabadlábra akarták helyezni.

A vallomás ma este történt. A vizsgálobíró mint mindennap, ma is délutáni két órákor felhozatta Eichingert a fogházból és vallatni kezdte. Délutáni két órától esti hat óráig egy huzamban hallgatta ki a vádlottat és hat óra felé a bíró is, Eichinger is annyira ki voltak merítve, hogy a kihallgatást félbe kellett szakítani. Fél hét órákor folytatták. Havus vizsgálóbíró így szólt a vádlottnak:

— Eichinger ur! Vessen véget a dolognak. Annyi bizonyíték gyűlt össze ön ellen, hogy az államügyész minden körülmények között gyilkosság miatt vallgat fog ön ellen emelni.

Eichinger izgatottságtól remegve felkiáltott:

— Doktor ur, mit mond ön! Gondolja meg, hogy én katonatiszt vagyok. Én nem vagyok gyilkos!

A bíró felelt:

— Gondolja meg, hogy nemcsak önről magáról van szó, hanem szegény feleségéről is, a ki le van tartóztatva.

Eichinger erre fölkiáltott: Nem! ő nem bűnös!

— De bűnös ön! hangzott a szigorú válasz.

A gyilkos erre a szóra megtört. Nehány pillanat múlva vallani kezdett.

— Megvallom, én követtem el a gyilkosságot.

A jelenet oly nagy hatást tett, hogy a bíró is alig palástolhatta megindulását. Ezután Eichinger elmondotta, hogy főnökével összeveszett és a civakodás közben megragadta a pénzeszekrényen levő kalapácsot és leütötte az ügyvédet.

Mikor látta, hogy dr. Rothziegel meghalt, rögtön hozzálátott ahhoz, hogy az esetet öngyilkosságnak tüntesse fel. Ezért beretvakással átvágta a nyakát. De az ügyvéden ejtett ejtett sebek olyan súlyosak voltak, hogy az öngyilkosság nagyon valószínűtlen lett volna. Ezért most raböngyilkosságot akart feltüntetni, nehány értékpapírt kivett a kaszából és eldugta az irodában.

Az eddigi vizsgálat szerint azonban ez az utolsó vallomás nem lehet igaz. Késztelen ugyanis, hogy Eichinger szándékosan és előre megfontolt gyilkosságot követett el. Erre mutat az, hogy nem az ügyvéd kalapácsával, hanem olyan szerszámmal ütötte le az ügyvédet, a melyet néhány órával azelőtt a városban vásárolt, továbbá az a magaviselet, a melyet a gyilkosság után tanúsított. Előre kikészítette magának odahaza másik öltönyét, a mel et a gyilkosság után felvett, valamint egyéb jelek is.

Érdekes, hogy a legutóbbi napokban mások ellen is gyanút tápláltak, sőt ma a meggyilkolt ügyvéd öcsétől, Rothziegel gyógyszerésztől és ennek fizetársától a legszigorubb alibit követelték meg.

Vármegye-bál.

Székelv-Uvarhely, febr. 8.

Udvarhelyvármegye tisztviselői kara által rendezett vármegye-bál február 2-án a megye székhelyén oly fényes sikerrel zajlott le, a milyenre még a legöregebb bálozók sem emlékeznek.

Végre egy multság, melyre sikerült a vármegye összes intelligenciáját összehozni.

Pontban 1/10 órákor jelent meg egyik bálánya, br. Kemény Béláné, kísérve, bájos

sa és Alanról valami hirt halljon. Mit csinált az? Egészen elfelejtette őt? Talán meg-nőstül. Egy dologról azonban egészen bizonyos volt, hogy ő reá nézve elveszett s bele kell törődni abba a gondolatba, hogy életét nála nélkül fogja leélni.

És mindez idő alatt, amár ő nem gyanította, Alan csak egy jó hajításnyira lakott az ő szállásától s minden este, midőn a napi munkáját bevégezte, nyugot felé fordította az arcát s a népes utcákon végig sétálva a járókelők arcát vizsgálta, mert a régi hite még mindig erősen tartotta magát. Ő azt hitte, hogy ha Kiára nem halt meg, ugy Londonban van valahol és ha valahol, ugy Londonban ismét találkozik vele.

Egy este, épen, midőn rendes esteli sétájára akart indulni, egy betegéhez hívták, a ki hirtelen rosszul lett. S későre járt az idő, midőn töle távozott és különben is oly fáradt volt és kimerültnek érezte magát, hogy elhatározta a szokott séta helyett haza menni és lefeküdni. A legközelebbi utja hazafelé Sibly Terraszon vitte keresztül.

Ez az unalmas kis utca az esteli időben mutatott legjobban. Az ablak között tavaszi virágokkal, tellett hosszú ládácskák foglalták el, a síplásdák haza ment, az iparosok társzékereinek a forgalma megszűnt, s a City ut örökös zaja után ez a csendesség nagyon kellemes volt.

Kellemes és meleg áprilisi este volt. Egy rigó, melynek a kaliczkája az emeleten levő ablakon kívül volt akasztva, épen oly édesen énekelt, és majdnem olyan vidáman, mint boldogabb társai a Stellingi tölgyfák között. A madár dala visszahozta az Alan emlékébe azt az estét, midőn egy évvel ezelőtt Klárával az alkony órákban a rózsakertben sétáltak, s a rigók édes dalát hallgatták.

Most is megállott, hogy hallgassa azt. Az utca oly csendes volt, és ez órában oly

főrangú leányoktól s fess huszártisztekből álló udvara által. A rendező bizottság úgy öt, — mint az 5 percczel későbbben megjelenő özv. Ugron Lázárné, Ugron Jánosné s özv. Török Pálné bálányákat a Rakóczy hangjai mellett fogadta s a rendező bizottsági tagok sorfala között vezette a részűkre izletesen kiállított s délszaki növényekkel díszített emelvényre. A bál védnökét, Oroszfai Mikó Árpád, mindenki által szeretve tisztelt főispánukat megérkezésekor a zenekar tussal fogadta, a rendező bizottság s a bálközönség pedig hódolattal tisztelettel a legmelegebben üdvözölte. Ugyaníly fogadtatásban részesült vármegyénk népszerű alispánja Ugron János bálelnök is.

Mielőtt a táncz kezdetét vette volna, a jelenvölt hölgyek azon bálányáknak, kikkel még ösmerelelnek voltak, Ugron János és Kaali Nagy Akos urak által bemutatattak.

A legelegánssabban díszített tánczteremben kitűnő czigányzene mellett feszelen jó kedéllyel gyönyörű sok szép leány s fiatal asszony tűztele ezután tánczra reggeli 6 óráig a fíradhatatlan tánczosokat.

Megemlítem még, hogy a hölgyek izléses s gazdagon díszített tánczrenddel vármegye czimerét jelző kis könyvecské belső lapján a bál elhőke által kiadott s igen jól sikerült tréfás utalványok s rendeleteikkel lepettek meg s hogy a rendező bizottság egyik tevékeny tagja által renderett cotillon-figurák kitűnően sikerültek.

Jelen voltak pedig a következők: Br. Kemény Béláné, Ugron Jánosné, özv. Ugron Lázárné, özv. Török Pálné bálányák, Deméryné, Esztégárné, Jakab Gyuláné, Id. Nagy Akosné, gr. Lázár Aurélné, László Domokosné, dr. Lengyel Józsefné, dr. Mezeiné, dr. Nagy Samuáné, Sándor Albertné, br. Orbán Felixné, Szabó Farkasné, dr. Wolf Geróné stb. uraszonnyok; továbbá Bartha Olga, gr. Bethlen Katinka, Fekete Irén, Ferenczi Anna, Jakab Erzi és Mariska, br. Kemény Anna, László Mariska, Hincz Mariska, gr. Lázár Róza, br. Orbán Irén, Oláh Ida, Reichert Gabriella, Sándor Emma, Solymosi Ágnes stb.

Notabilitások: Mikó Árpád főispán, Ugron János alispán, br. Kemény Béla, gr. Kuun István, Forstner ezredes, Ilyés Miklós huszárezredes, br. Pongrácz Vince, Kaaly Nagy István, Ugron István, Ugron Zoltán, Mentovich Gyula, gr. Mikes Kelemen, Kaszay F. Ignác polgármester stb.

A bálányák a következő összegekkel váltották meg jegyeiket: Mikó Árpádné 100 frt, br. Kemény Béláné 50 frt, Ugron Jánosné 50 frt, Ugron Lázárné 50 frt, özv. Török Pálné 50 frt, dr. Török Albertné 50 frt, br. Gámeráné 25 frt, Gyárfás Endréné 25 frt;

Felfűfizetések: Latinovics Jánosné Bpest, 10 frt, Fark Kristóf 10 frt, dr. Szabadi 3 frt, Láneczhi S. I. frt, Szabó Albert 5 frt, Jakab Elek 5 frt, Pálfi György 3 frt, dr. Kovács Gábor 3 frt, gr. Kuun István 3 frt, Szöllösi N. 3 frt, Rözler K. 1 frt.

K.

Hidegszamosi viz a kolozsvári vízvezeték részére.

(Vége.)

Miután a szállított viz nagyobb része motorikus felhasználást nyerne, czélszerűnek mutatkozik csupán a városi csőhálózatban elosztáshoz kerülő vizet tisztítás, illetőleg ültetés alá vonni. Mihézképest a fővezeték felső végén csupán egy kisebb ültartalmu, boltozott homokfogó medencze létesíttetnék, mely a folyóval egy 2/100 esést, méterig 0.5 mk. hosszú fedett csatorna által köttetnék össze. Utóbbi csatorna minimális vízálláskor is min-

kevesen jártak benne, hogy feltűnés nélkül tettehe azt.

S amint ott állott, a szemközt levő ház nyitott ablakából fiatal leánykák édes nevetése, és egy leány szelid hangja hallatszott.

— Oh, Klárka, játsza el azt még egyszer! — mondá e hang.

Alan megretgett e névre. Ismét felnézett a nyitott ablakra. Egy leány ült ottan, szőke feje a munkája felibe volt hajolva. Nem láthatta az arcát, és az nem beszélt semmit; de valami láthatatlan hatalom e helyhez lánczolta Alant, s kényszerítette, hogy ott maradjon.

Várakozott; s egy pár pillanatnyi csendesség után a legédesebb és legszomorubb dal szált feléje.

Alan mohó figyelemmel hallgatta. Jól ősmerte ezt a dalt; Klára oly gyakran játszotta ezt az ő kedvéért a Manor-ház csendes szalonjában.

Alanak kedvence darabja volt, és azt képzelte, hogy Klára azt tökéletesen, oly mély érzéssel adta elő, a hogy rajta kívül, nem volt képes azt eljátszani.

És még is, soha sem hallotta azt ennyire iúlással és érzélemmel eljátszani mint mostan.

A zene megszűnt; rövid szünet állott be, és ekkor a Tosti „Isten velednek” az első üteme hallszott a zongorán, s az első verset egy mély nő hang kezdte énekelni. Alan néma elragadtatással hallgatta.

Midőn az utolsó „Isteneved” szált el az énekesnő ajkairól, oly mélységes fájdalom volt a hangjában, mi az Alan torkába oly különös fulasztó érzést hozott. Ugy tetszett előtte, mint ha az énekes valóban bucsút mondott volna a szerelemaek, ifjúságnak és mindennek ami az életben legjobb és legboldogítóbb.

(Folyt. köv.)

tegy 600 mp.-l vizet vezetne le, a minimális vízállás biztosítására a folyóba kis fenékgát építtetnék be. A medencze fenekét külön csatorna kötné össze az anyamederrel, az előbbi csatorna felsővizének elvezetésére, mely feleszvíz a két egyenlőtlen szakaszra osztott medenczébe meggyűlt hordaléknak eltávolítására is szolgálna. Ily berendezés, tekintettel az anyamedernek e szakaszon 6%-t meghaladó lejtésére, nehézség nélkül létesíthető.

A homokfogó medenczétől a turbinalepig létező 459—336=123 m. esésből, ha a turbinánál a 8 atm. víznyomásra 80 m-t levonunk, 43 m. marad a viznek gravitációs vezetésére, a mi 1.2 m. sebesség előidézésével a fentebbi 340 mpl vízmenynyiségnek felel meg.

Ezen vízmenynyiségnek felhasználására nézve vegyük a mintegy 20 év múlva bekövetkező szükségletnek megfelelőleg, a városi vízvezeték napi folyását nyáron 5000, télen 4000 m³-nek, továbbá a nappali 12 óra és az éjjeli 12 óra szükségletét az egy napi mennyiség 2/3-nak, illetőleg 1/3-nak, feltéve, hogy az épen meghatározott viz ezen nappali és éjjeli fogyasztási arány szerint tereltetik a víztartó felé, a felmaradó fővezeteki vízzel hajtott turbinák nyáron nappal 268, éjjel 258 és télen: nappal 243, éjjel 268 effektív lóerőt fejthetnek ki.

Nehogy ezen vizerő kihasználását illetőleg tulzott várakozásnak helyt adjak, értékesítetük fejében csupán 60%-ot veszek számításba:

A lakosság által elfogyasztandó viz tisztítására kinalkzik ugyan több oly gyakorlati mód, melynél a nyomás alatt érkező viz a szűrőkön áthajtatik és a szűrők tisztítása — fordított vízármal — a szűrt vízzel eszközözöttetik, ekként a szűrés berendezés kisebb terjedelmével, csekélyebb befektetési költségén megépíthető és igen mérsekelt kezelési költség mellett üzemében tartható, azonban tekintettel a bevezetett viz minőségére, elegendőnek vélem a viznek csupán ültetéssel való megtisztítását, mely esetben a tulajdonképeni víztartó közelében, magasabb szintben elhelyezett ültető-medencze csoport víztartalma is, a fő-vezetést csónél netán beálló fennakadás esetére, tartalék-készletnek tekinthető. Ugyanis, felvéve, hogy az ültető-medencze csoport öt medenczéből áll, melyek rendszerint valamennyien használatban, tehát megtöltve vannak és tisztításkor is csupán egy vonatlik el az üzemből, ezen medencze víztartalma 85%-ig kihasználható lévén, általuk az üzem folytonossága biztosíva lenne.

A városban ily módon párolt viz fedezné az egy napi szükségletet, mi elegendő biztonságot nyujthat, miután a folytonos víz-áramu gravitációs fővezeték, nagyobb hosszúsága daczára egyszerű berendezésnél fogva, jobban óv meg az üzem kisebb-nagyobb fennakadástól, mint az összetett mechanikai felszerelést igénylő, a viz jószágára is káros megszakítással működő, a vizet — üde, jó igények rovására — olajozott géptesteken keresztülható nyomó-vezeték vizmü.

A hét krónikája.

Kolozsvár, febr. 9.

A kormányválság által felidézett zajlenémult és az izgalom megszűnt. Most már mindenki beletörődött a furcsa kabinetbe és nem beszél róla senki. Bánffy ez idő szerint zavartalanul élvezi a hatalom dicsőségét, a mi bizonyára boldoggá teszi őt. A képviselőházi vitákban nem igen vegyül, és inkább szene jól, mint harcolni fél, — inkább szenvedőleg, mint activ miniszter és az is marad mindaz idők végeig.

A volt miniszterekről hallgat a krónika. Igen csendes emberek lettek, mig az új minisztereket újból nagy hűhóval képviselőkké vlsztották. Itt se történt hát semmi különös.

Azonban a hét csendjébe a messi ten-gerről szörnyű katasztrófa hire vegyült, a mi mindenfelé megdöbbenést és részvétet ébresztett. 280 embert, az „Elbe”-hajó utasait nyelte el a tenger. A szerencsétlen hajó utasai közül alig menekülhettek meg néhányan és azok is csak a vak szerencsének köszönik életüket. Egy halászbárka nyújtott védelmet a bizonyos halál veszélyében. A menekültek pedig borzalmasan festik a katasztrófának azt a pillanatát, a melyben a háborgó tenger áldozatait nyelte el. Mondják, hogy a német hajó vesztét az angol „Gratie” hajó okozta, melylyel összeütközött, s a melyet hibásnak is mondanak azért, mert nem sietett a szerencsétlenek megmentésére. Hogy hibás volt-e az angol hajó valóban, azt csak a megindított vizsgálat fogja kideríteni.

A fő- és székvárosi centumpáterei ugyan csak haragossai lehetnek a szép Margit-szi-

getnek. Vagy mesés árak képzelik, a mit tulajdonosa: József főherczeg kér a szigetért, vagy szegénynek tartják a fővárost arra, hogy olyan drága területet szerezzen, vagy pedig neheztelnek bizonyos egyház politikai magatartásért a főherczegre. Tény, hogy a főherczeg inkább klerikális, mint filozemita s így a centumpáterek izraelita tagjai, ezuton akarják haragjukat érvényesíteni.

Hogy mi az igaz? ok, a mi közrejátszott, hogy a fővárosi képviselőtestület, leszavazza a tanács azon javaslatát, mely szerint a főváros vegye meg a Margit-szigetet, azt bizonyosan nem tudják, de az tény, hogy a Margit-sziget megvételét elejtették.

Igen nevezetes história ez a melynek még különös utójátékai lehetnek.

De ha a mai hetünkről is szólnak valamit, csak ismét azon kell kezdenünk, a hol végeztük. Tudniillik a zajos és vig farsangi napokkal. A mult hét végével, szombaton és vásárnapra épen öt helyen folyt a vig mulatozás. És most se vagyunk különben. Szombaton egy bál, vasárnap egy más bál és hét-főn egy harmadik bál. Szombaton a diákok, vasárnap az iparos ifjak és hétfőn az Emke mulat. Igen természetes, hogy az Emke bálja, már annál az egy körülménnyel fogva is, hogy elite álarozos bál lesz, a mit bizony régen látott Kolozsvár közönsége, — egyike lesz a legvonzóbb báloknak. A helyek már is elfogytak és mindenki igyekszik, hogy valamikép kozzájusson a pompás látnivalókhoz.

Érdekes eseménye még a hétnak Jászai Mari asszony vendégszereplése is. Jászai asszony kétségkívül azon zseniális színművésznők közé tartozik, a kik a maguk szerepkerében egyedül állanak. Az ő művészlátása nem gyakori dolog s az ő alkotásai megőrzik nevét a halhatatlanságnak. És a kolozsvári közönség jó ízlésére vall az a körülmény, hogy felemelt helyárak mellett is mindig tele színház gyönyörködik Jászai hatalmas művészlátásban.

A hét történetét az „Itthon” mozgalmaival kell befejeznünk. Az újságírók ugyan csak lázas készülődéssel igyekeznek a február 25-én megtartandó bált mentől sikerültebbé tenni. Máris minden tényező együtt van ahhoz, hogy a bál szép és minden tekintetben sikerült legyen. Kétségkívül a farsang utolsó napján az írók bája méltóan rekeszti be a jól sikerült bálok sorozatát.

K—s.

A kolozsvári nemzeti színház államosítása.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, febr. 8.

A képviselőház kérvényi bizottsága ma d. u. 5 órákor nagyon látogatott és érdekes ülést tartott, melyen a magyar nyelvű katonai akadémia ügyében és más folyó és kevésbbé közérdeklő kérdésekben beadott kérvényeken kívül igen beható vitát keltett a kolozsvári nemzeti színház államosítása érdekében az erdélyrészi színészet száz éves jubileuma alkalmából alakult bizottságnak kérelme, melyet lapunk egy legutóbbi számában már megismertettünk olvasóinkkal.

A bizottsági előadó: dr. Szász Károly, ki ugyis, mint erdélyrészi képviselő, de ugyis, mint a kolozsvári színház viszonyainak alapos ismerője, a kérvényt legmelegebben támogatja, azon javaslattal lépett a bizottság elé, hogy már az 1896-dik évi költségvetés tárgyalása alkalmából utasíttassék a kormány az államosítás keresztlyvitelére, s az erre szükségesnek mutatkozó költségűbbletnek, illetve az eddig élvezett szubvenzió megfelelő fölemelésének a költségvetésbe lendő fölvételére.

A kérvény alapos ismertetése után, főkép az erdélyrészi színtügyi viszonyoknak részletes vázolásával indokolta meg javaslatát, visszatekintésül arra a nagy nemzeti missióra, melyet a kolozsvári színház a lefolyt száz év alatt oly sikerrel töltött be s jelzésével azon magas rendű feladatoknak, a melyek e tekintetben, főként nemzetiségi szempontból, kellő állami támogatás mellett, az erdélyrészi színészetre várnak.

Fölfejtette, hogy a mennyiben a rendszer és igazgatás eddig nem elégítette ki a magas műveltségű és finom műtérű kolozsvári közönség igényeit, daczára annak, hogy legjelesebb művészeink, kik most a budapesti nemzeti színház és a magyar művészet diszei és büszkeségei, jó részben a kolozsvári nemzeti színház deszkáin nyerték pályájukon a kiképzetetést s az ehhez ambiciózáló meleg elismerést, ebben főként az anyagi erők elégtelensége volt a fő ok.

Az államosítás által e nehézségek, nagyobb megterheltesé nélkül az államnak,

sikeresen és a magas rendű elhivatás érdekében lesznek megoldhatók.

Az előadó után Pázmány Dénes, a ki ugyan nem tagja a bizottságnak, kért a bizottságtól szót s hangsúlyozva a kolozsvári színház épületének rozoga s a nemzetiségi mozgalmak fenyegető voltát, a kormányhatóság támogatására és áldozatkészségre hívta föl az erdélyrészi színészet érdekében. Fejtette a pénzügyi viszonyokat, annak szükségét, hogy a nemzetiségi városokban is bizonyos időben terjessze a nemzeti műszát.

Br. Bánffy Dezső miniszterelnök, bár beösméri úgy az előadót, mint Pázmány által fölhozottakat, most csak pártolólág veszi át a kérvényt, azonban utasítás nélkül, a mennyiben a kellő körültekintéssel kívánja a kormány a kérdést és teljes jóakarattal megoldani.

Hatonló szempontokból tett ezután rövid felszólalást P e r c z e l Dezső belügyminiszter, ki megnyugtatta a bizottság tagjait az iránt, hogy az egész ügykezeléssel azon lesz, hogy a kolozsvári nemzeti színház viszonyait szanalja.

A bizottság ezután — magáévá tévén a miniszterek javaslatát, pártolólág adta ki a kormánynak a kérvényt, illetve ezzel a javaslattal fog a képviselőház elé lépni.

A mi bálunk.

Kolozsvár, jan. 9.

Az Itthon-bálra, a farsang legszebbnek ígérkező elite-mulatságára az előkészületek rohamosan folynak. A kiválóan izléses meghívók most vannak sajtó alatt párnapalatt 3000 példányban szétküldetnek. A bál élén állók névsora a következők: Tiszteletbeli elnök Brassy Sámuel, a legérgebb élő magyar hírlapíró; Védő-asszonyok: Báldi Ákosné grófnő, Bölsz Józsefné, Gyarmathy Zsigmondné, Hegedűs Sándorné, Óvári Kelemené; védők: Barcsay Domokos orsz. képviselő, Bethlen Gábor gróf, az E. M. K. E. elnöke, orsz. képviselő, Csiky Viktor dr. egy. ny. r. tanár, Éjszaky Károly, a M. A. V. kolozsvári üzletvezetője, Fekete Gábor, a kolozsvári kir. tábla elnöke, Ferencz József, unitárius püspök, Groisz Gusztáv dr. ny. ny. r. egyet. tanár, Lónhart Ferencz, v. b. t. t. erdélyi róm. kath. püspök, Rákosi Jenő a budapesti „Otthon” elnöke és Szász Domokos, erdélyi református püspök; bálelnök Hindi Árpád a „Kolozsvár” szerkesztője, Korbuly József az „Erdélyi Híradó” szerkesztője, Magyar Mihály az „Ellenzék” szerkesztője. A bál a Redouteban tartatik; kezdődik kilencz órakor. A Redoute izléses földszintéről a Dunahy-féle kárpitos-czég gondoskodik. Az érdeklődőknek addig is, míg a meghívók kézbe nem lesznek, felvilágosításokat szívesen ad lapunk szerkesztősége.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 9.

— **Uj angol regény.** Emlékezhettek olvasóink az „Ellenzék”-nek néhány általánosan feltűnést keltő regényére, melyet korábban közöltünk Amica fordításában, a mely széles körben nyerte meg lapunk olvasói tetszését. E regények, a dolog természeténél fogva, terjedelmesebbek voltak, mint a kevésbé érdekes regények, de olvasóink mindig kíváncsian várták folytatásukat.

Most ismét egy hasonlóan kitűnő és rendkívül érdekfeszítő regény közlését kezdjük meg febr. 12-ikére. Az új angol regény címe: „Hasonló és nem hasonló”. Írója: M. E. Braddon, a hírneves angol író, a kinek művei az angol közönség körében leginkább el vannak terjedve. A regény két kötetből áll és a modern angol társadalomban játszik. Egészében és részleteiben remek mű s melyet szintén Amica fordított s a mely bizonyára nagy érdeket kelt olvasóink körében. Olvasóink figyelmét előre is felhívjuk a nagy zseniáltsággal irt munkára.

— **Az E. M. K. E. álarozos báljára** mely hétfőn lesz, vidékről is, főleg Maros-Vásárhelyről, Gyulafehérvárról, Nagy-Enyedről, Erzsébetvárosról, Szamos-Ujvárról (az egész tiszteletikar) stb. nagy számmal fognak Kolozsvárra jönni. A rokokó-menetben 50 pár vesz részt. A rokokó-menetben résztvevők a bál napján d. e. 11 órakor a Nemzeti Színházban Ditrői Mór rendezésével a rokokó-csoportozatot illetőleg próbát tartanak. Egy új E. M. K. E. keringőt is fogunk hallani, melyet Geiger József zongoraművész szerzett Maros-Vásárhelyt és úv. báró Bánffy Zoltánné — Teleki Erzsébet grófnő bálelnőkné ajánlva Ponjác zenekara fogja játszani. A bál zártkörű elite jellege megőrzésére a rendezőbizottság minden intézkedést akéntet meg,

hogy meghívóra igényt nem tartható egyén sem a bálterembe, sem általában az ülőhelyekre be nem juthat. Az éttermet a Nemzeti Kaszinó szakácsab Éblé fogja szolgáltatni. Czukrasz: Wurscher. Az E. M. K. E. rendezőbizottsága ez alkalommal az anyagi hasznót az anyagi hasznót másodrangú szempontnak tekintette, hanem az lebegett szeme előtt, hogy a közönségnek egy jóízű, jókedvű elite mulatságot nyújtson és azon a vidéki közönségnek, az erdélyrészi előkelő és művelt társadalmának találkozt adjon. A fardozást a jelekből ítélve teljes siker koronázza.

— **Az E. M. K. E. álarozos-bál** rokokómenetében résztvevő hölgyeket és urakat ezen az uton is tisztelettel kérem, hogy f. hó 11-én d. e. 11 órakor a nemzeti színház helyiségében próba végett megjelenni szíveskedjenek. Gr. Bethlen Bálint menet-vezető.

— **Dr. Gidró Gergely,** a kolozsvári tud. egyetem jelesen végzett növendékét, a K. A. C. egykori jegyzőjét a hadügyminiszter ki-nevezte Budapestre a 16 sz. csapat kórházhoz cs. és kir. főorvossá.

— **A Kertészeti-Egyesület** 1895. évi rendes közgyűlését f. é. márcz. hó 10-én (vasárnap) d. u. 3 órakor fogja megtartani a városházánál; mely közgyűlésre az egyesület minden tagját ezenel meghívja az elnökség. A közgyűlés tárgyai: 1. Évi jelentés a választmány működéséről. 2. Zárszámadás. 3. Költségvetés. 4. Feltejesztés a nagymélt. földművelési miniszteremhoz és a védnök városhoz. 5. A milleniumi kiállításban való részvétel. 6. Jelentés a közúti vasut részéről igénybe vett köztelek-rész megváltása tárgyában. 7. Indítványok, a melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az einökséghez benyújtandók.

— **Doktori felavatás.** Ma délbán avatták az összes gyógytudományok doktorává Szűcs Mózes, egyetemünk egyik volt jeles hallgatóját, ki mint gyakornok dr. Lőte egyet. tanár mellett működik s szép tehetsége és szorgalmának máris sok jelet adta.

— **A kertészeti egyesület választmánya** f. hó 8-án ülést tartott a város házában dr. Haller Károly elnöklete alatt. Jelenvoltak: Dr. Davide Leo, Herepei Gergely, Bodor László, dr. Weisz József, Kovács János, Turcsányi Gyula, Bíró Gyula, Gazsi József, Fekete Nagy Béla, Walz Lajos telepigazgató, Bíró János pénztárnok, dr. Nagy Mór főtitkár. A mult ülése jegyzőkönyvének felolvasása után tárgyalattott először is Walz Lajos telepigazgató jelentése a mult év őszén végzett munkálatokról. Földfogatás történt 10,349 négyszög méternyi területen. E terület magvetésre rendeztetett be. Vettektet: alma, körte, kajszin és ősi barackz, továbbá szilva, cseresznye és mirákdána-mag. Szép mennyiségű szilva, kajszin és ősi barackz-magot gyűjtöttek és adományoztak az egyesületnek dr. Nagy Mór és Nagy Kálmán, kiknek a választmány ezért az ügybuzgóságért köszönetet szavazott, valamint Sipos Gábornak is, ki 15 faj szőlőből adott egy szép kötés sima vesszőt. Beszerzetetett anyafának 158 drb. Építettett egy ojtó ház, hol fák nemesítettnek. Ez idő szerint 1600 drb vadoncz van ojtás alatt s mintegy 4000 szőlő vessző van eldugványozva. E munkálatokra a folyó év tavaszán következők: 7000 négyszög méter terület megfogatása. Magtermelés céljából kárliol, káposzta, kelkáposzta, kalarábé, hagyma, czeller, murok, petrezselem, borsó, takarmányrépa és többféle burgonya-fajok fognak tenyészteni. A magnak való palántok nevelésére négy meleg ágy állittatik. Nagyobb mennyiségű cserje, famagocuz birs és daucin-alanyok fognak beszerezetni. Amerikai szőlővessző 10,000 drb rendeltetik. Redély (Frilage) művelésben ősi barackz és szőlő fog neveltetni. Ezenkívül megindittatik a spárga-művelés 500 négyszög méter területen. Walz Lajos telepigazgatónak ezen kiváló szakértelemmel és nagy gondnal megszerkesztett jelentését a választmány beható tárgyalás után elfogadta és önfeláldozó buzgó munkásságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Bíró János pénztárnok jelentése szerint kiadott a mult évben 4181 frt 89 kr. Pénztár maradvék: 115 frt 64 kr. Ezek után az 1895. évi költségvetés tárgyalattott. A szükséglet: 3735 frt. A remélhető bevételek a telep jövedelméből és a városi segélyből 2904 frt 33 kr. A mutatkozó hiány fedezésére 800 frt állami segély fog kéretni. A milleniumi kiállításban való részvétel iránt a közgyűléshez előterjesztés fog tetetni, melynek kidolgozásával Walz Lajos, Bodor László, Turcsányi Gyula és dr. Nagy Mór bíztattak meg. A közgyűlés márczius 10-én fog megtartatni. A folyó ügyek letárgyalása után izléses következett. Bodor László mutatott be többféle almát és körtét. Jól beváltak a következők: Ádám pármán, butul, Canadai renet, muskotály zenet. Bouman renetje, Cox orange popinje, Virgouleuse.

— **Színház.** Tegnap megismételték az „Alhambra rózsája” cz. új operettet, melynek szövegét Gyalui Farkas dr. irta, kellemes zenéjét pedig Serly Lajos szerete. A tegnapi előadáson a szerzők több, a mese összefüggését zavaró mellekepisódót kihagytak a darabból, mi által az egész operette sokkal élénkebben folyt le s nagyobb hatást is ért el, mint az első előadásokor. A közönség többször tapsokban adott kifejezést tetszésének. A tegnapi előadáson Serly maga dirigált, kinek a színházi személyzet szép koszorut ajándékozott.

— **Athléták összefüvetele.** A K. A. C. egykori tagjai, kik Kolozsvárt és vidéken tartózkodnak, e hó 27-én este egy összefüvetelt terveztek, melyre ezen az uton hívják össze a helyi és vidéki társaságokat. Az összefüvetelt helye később lesz megállapítva és az érdeklődők tudomására hozva.

— **Második ezer.** A mensa academica javára újabb adományokat küldtek: Benedek Ferencz jászvárosi prépost 10 frtot, Bálint Gábor egy. tanár ivén: Bálint Gábor 5 frt, Ince József ügyvéd 2 frt, Péterfi Zsigmond főmérnök 2 frt, Boros György theol. tanár 2 frt, Mihály László 10 frt, egy társaság Mihály Lászlónál 10 frt, továbbá adományoztak: Hirs Adolf 5 frt, Török Gábor 10 frt, Elek Mihály 5 frt, BIASINI Sándor 5 frt. Fogadják a bizottság köszönetét.

E helyen nyugtazza a bizottság a jég-ünnepély rendezőse által a bizottságnak átszolgáltatott 427 frt 88 krt, melyért a bizottság úgy a buzgó rendezők, mint a közreműködőknek, főként az arisztokratia nőtagjainak hálás köszönetét fejezi ki. A mensa alap tőkéje a nyugtázott adományokkal együtt a második ezret immár jóval meghaladta.

Egyuttal tisztelettel értesíti a bizottság a nagy közönséget, hogy a bizottság pénztárosa Hunwald Lajos e tisztelettel lemondván, helyében Tüske Ferencz választott meg, a további becses adományokat tehát már az új pénztáros címére (Kolozsvár, központi egyetem) kérjük czímezni.

— **Ujabb adományok a kolozsvári ev. ref. kollegium építési alapjára.** XIV. közlemény. — A 73. sz. iven Mihály László v. orvos 5 frt, dr. Papp Ernő 1 frt, dr. Malom Dezső 1 frt, dr. Rohonczy Béla 1 frt, Péterfi István 1 frt, ifj. Mihály László 1 frt, Aesculap (unitárius) 1 frt, Mihály Ernő 1 frt. — A 237. sz. iven Valler József mákói ev. ref. lelkesz 10 frt. — A 495. sz. iven Veres Imre főszolgabíró 1 frt, Szarvadi József szolgabíró 1 frt, Csömény, Kornisla, Konkolyfalva és Ködmönös községek 2 frt 30 kr. — Az 543. sz. iven nemes Torda város tanácsa 148—1895. sz. a. értesít, hogy a gyűjtés azon okból, mert a felhívottak már más iveken adakoztak, nem sikerült. — Az 592. sz. iven ifj. Darkó Lajos 1 frt, öz. Darkó Károlyné 1 frt, Szántó Károly 5 frt, Darkó Lajos 50 kr, Ince Gerőné 1 frt, Ince Lidia 20 kr, Ince Emma 20 kr, Ince Dezső 20 kr, Ince Iluska 10 kr, Ince Béla 10 kr, Karácsonyi Sándor Kékes 3 frt, Karácsony Sándorné Darkó Emma 5 frt, Karácsony Géza Kékes 1 frt, Karácsony Irmuska 50 kr, Karácsony Pista Kékes 50 kr, Göres Sándor Lekenze 1 frt. — A 332. sz. iven dr. Mártonfi Lajos tanár Szamosujvárról 5 frt, Nagy György 1 frt, Vársárhelyi Boldizsár 1 frt, Bodor Lajos 1 frt, Novák Antal 1 frt, dr. Mártonfi Lajosné 1 frt, öz. Mártonfi Istvánné 1 frt. A 405. sz. iven dr. Deési Pál 5 frt, Pásztohi Julia 1 frt, Szeregai Gyula 1 frt, Józsa Samu 50 kr, Vajda Károly 5 frt, Vajda Károlyné-Szalay Róza 2 frt, Bartha Sándor 50 kr, Sombory Lajos 10 frt. A 365. sz. iven Haraszti Jenő 5 frt. Fogadják a kegyes adakozók az előjáróság hálás köszönetét.

— **Tudomásul.** Miután az iparos-egylet folyó hó 16-án megtartandó házi estélyére a meghívók már szétküldtetek, tisztelettel kérem mindazokat, kik ilyet nem kaptak, de arra igényt tartanak, hogy neveiket az egylet helyiségében (főter 23. sz.) az e célra kitett ivre feljegyezni, illetve feljegyeztetni szíveskedjenek. A rendező-bizottság megbízásából Hirschfeld Zsiga, jegyző.

— **Telefon mizeriák.** Állandó rovatot kell ennek a bajnak nyitni a miatt, hogy gyakorlatlan erőket alkalmaz a posta a központon s e miatt a legnagyobb kellemetlenségnek, a legnagyobb hátramaradásnak teszi ki a közönséget. Fél óráig kell csemetni és nem jelentkezik a központon senki. Az összekapcsolást nem oldják fel s e miatt folytonosan zaklatva vannak a beszélgetést bevégzett állomások, az újabb csemetések miatt. A posta igazgatóságot kérjük, vagy csináltasson rendet, vagy szedesse le a drótokat, melyek most csak késedelmet és hátramaradást okoznak.

— **Kutat kérünk.** A következő sorokat vettük s ajánljuk azt Salamon Antal városi tanácsos ur figyelmébe:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Mint a városi bizottságnak tagja, bizonyára tudomása van arról a közgyűlési határozatáról, mely kimondja, hogy a város egyes pontjain, a hol a vízvezeték csőhálózat le van rakva, közutak állítandók fel. Hogy nem a Salamon tanácsos ur hibájából men állítottak fel, jól tudjuk, mert a budapesti gyár rossz kutakat küldött le, s így azok nem voltak felállíthatók. De azóta már sok idő telt el, s talán az új kutserkezetek is megérkeztek. Azért egész tisztelettel kérjük Salamon tanácsos urat, szíveskedjék intézkedni, hogy a bel. és külmagyar-utczák találkozásánál egy közkut állítsassék fel mielőbb. Kérésünket nem indokoljuk bővebben, csak felhozzuk a vasuti üzletvezetőség, erdszet, pénzügy, felsőbb leányiskola, kaszárnyák, tanító-nőképzde, stb. ivóvíz-üzletét.

Bel.- Külmagyar-utca és a Trencsin-tér lakói.

— **Az „Emke” petrozsényi fiókja** f. hó 23-án bált rendez az egyesület javára.

— **Vizhordók bosszúja.** A szegény vizhordók ép úgy haraguszna a kolozsvári vízvezetékre, mint a Széchenyi-téren áldogáló számozatlan bérszekeresek az „áj-vá”-ra, mint a hogy a tramwayt gunyosan rövidítve, maguk között nevezik. A szekeresek nem állanak bosszút a kázutin, de a vizhordók kitöltik a bosszújukat a vízvezeteki kutakon, melyeket gyakran megrongálnak. Három hét előtt a feleki uton a Betlen-bástya áttelében levő közkutat is elrontották s azóta hiába

szomjuhozza az egész környék az igazságot a tekintetben, hogy a hatóság köteles volna ezt helyreállítani, szomjuságukat még is csak drága pénzen vett Szamos vízzel képesek előlítani. A hatóságot most lapunk utján kéri, szolgáltatassa ki részükre a szomjuhozott igazságot, mely abból áll, hogy a kutat állíttassa helyre, hogy legyen vízvezeteki vízkút.

— **Alvinczen,** folyó hó 2-án az állami elemi népiskola tanítóstellet, az „Alvinczi Ifjusági Egyesület” segédkezsége mellett, a szegény sorsu iskolás gyermekek segélyezése céljából jótékonyczulú előadást rendezett. Szépen sikerült a műsornak minden száma. A nagyszámú közönség a szereplőket elárasztotta a tetszésnek minden lehető nyilatkozataival. Mégis, kimagasló rész volt az estélynek: „Képek a magyarok történelméből” cz. hazafias gyermekszindarab eladása. Elragadóan kedvesek voltak a gyermekek, a mint csinos jelmzeikben előadták e hazafias szelleműt duzzadó, zamatos magyarsággal irt darabot. Bámulatra ragadtak, a midőn sok szép hazafias dalunkat, p. o. „Árpád apánk”, „Szép Erdélynek bércezes táján”, „Nagy a világ, kicsiny benne a hazám, De e kicsit szeretem én igazán”, „Hazádnak rendületlenül” valamennyit több hangra téve, gyönyörű összhanggal, színezéssel és szabotással énekeltek. Szeretbretmélto kis sereg, a kik, midőn szegény társaik javát eszközlik a szeretet munkájának gyakorlása közben humanus érzésekkel, honszeremtől, felebaráti szeretettől, igaz vallásosságtól ittasul szívők, tudásban izmosul elméjők! Elismerés illeti az egész tanítóstelletet, de legnagyobb részben Teleky János igazgatót és Wiedmann Mávin k. a. t. a meglepő sikerért.

— **Hideg és hóvihár.** New-Yorkból írják, az északi államokban erős hideg uralkodik. Itt a hőmérséklet tegnapelőtt oly alacsony volt, mint 15 év óta soha. A viharok és hófúvások következtében a vonatok késnek. — Mint Cernoviczből távirják, a hóvihár következtében az e hó 5 és 6-iki éjszakan Repuzintenzből való négy ember, kik a zartawnai vásárról tértek haza, utközben Cinkennél (Kotoman kerület) megfagyott. A halottakat csak tegnapelőtt este találták meg. — Cernowka mellett (Cernovitz kerület) egy paraszt, kocsival és lóval, 14 órán át volt a hó alatt. A szerencsétlen élete talán meglesz mentve.

— **A vas értéke.** Egy darab vas, mely nyers állapotban 40 krajczár értékű, feldolgozva, mint patkó egy forint, mint gazdasági szer két forint, mint sziszűm husz forint, mint gomb háromszáz forint értékű s mint mutató és rugónak értéke 18,000 forintig is terjedhet.

— **Óstoba látványosság.** Londonban egy népbolondit azzal csalja az emberek akváriumában, hogy egy gipszmunkást nyolcz napon és éjjelen alvó állapotban tart egy üvegkoporsóban. A hipnotizált embert folyadékokkal táplálja egy orvos, a ki ennél bizony okosabb dologgal is tölthetné az idejét. A mi pedig a legszomorubb, az hogy még hírlapírók is akadnak, a kik ezt a butaságot „ellenőrzik.” A közönség pedig pénzért néz egy alvó embert.

— **Az óra-rugó ereje.** Egy türelmes amerikai kiszámította, hogy egy közönséges zsebóra rugója átlag 0,000,000,047 löreju, azaz egy löreju gép 270 millió ilyen órát képes volna mozgatni. A számításnak természetesen csak elméleti értéke van.

— **A harisnyák** használata kétszáz évvel ezelőtt még annyira korlátolt volt, hogy ezer ember közül is alig volt egynek harisnyája, míg ma a megfordított arány áll fenn. Az első harisnyakötő-gépet, mely igen komplikált szerkezetű volt, Leo Vilmos kambridgei lelkész találta fel 1589-ben, de az előitélték miatt Franciaországban, hová találmány értékesítése véget ment, nagy nyomorban halt el. Később felkarolták és szelében alkalmazták gépét és csak 200 év után szorította ki a körszővőszék, melyen naponként 240 pár harisnyát lehet elkészíteni.

Szerkesztőségi üzenet.

D. S. Nagy-Ida. Elkészt. Tudósításoknál gyorsaság és rövidség a fő dolog. A mint látja, megelőzték két egész nappal. Jövőre tessék gyorsabban küldeni.

Az „Ellenzék” panaszkönyve.

Tekintetes kapitány ur!

Ez uton kívánom becses figyelmét felhívni egy olyan körülményre melynek orvoslása igen könnyű volna és tisztán csak a főkapitány urtól függ.

Az a rossz szokás divik ugyanis Kolozsvárt, hogy vasár- és ünnepnapokon a családtagok és legények annyira elfoglalják a főtéren a járdát, hogy alik lehet tőlük közlekedni.

Másfelől olyan szemérmetlenül viselik magukat, hogy megbotránkoztatják az arra járó kelőket.

Egy rendelettel, vagy utasítással igen könnyen meg lehetne szüntetni ez anomáliát.

A jó izlés nevében kérjük, intézkedjék a tek. főkapitány ur.

Egy polgár.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Országgyűlés.

Budapest, febr. 7.

A képviselőház mai ülésén folytatták az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását.

Az első szónok Polónyi Géza volt, ki szóba hozta Szilágyi Dezső volt igazságügyi miniszter ígéreteit, melyeket daczára a sok sürgetésnek, nem váltott be.

Igy a többek közt az uralkodó család házassági jogát.

Az új igazságügyminiszternek nem szavazhat bizalmat, mivel Szilágyi volt miniszter nyomdokain halad.

Erős szavakkal kel ki Zsitvay budapesti törvényszéki elnök ellen, kinek eljárása az Abrányi ügyben megbotránkoztatja az egész jogász világot.

Mérey Lajos Zsitvay kinevezetését annak tulajdonítja, hogy Szilágyi Dezsőt, a mikor Szombathelyre ment, fáklyás-menettel, szónoklattal fogadta.

Ilyen embert nyugdíjazni kellene, nem pedig előléptetni.

Szilágyi Dezső erre felszólalt s Polónyi Gézát élesen megtámadta, nevezetesen azzal vádolta, hogy a polgári házasság hívének vallotta magát a házban, de kerülő utakon mindent elkövetett a polgári házasság meghiúsítására.

Szombathelyi képviselő azt feleli, hogy neki nincs tudomása arról, hogy Zsitvay a fáklyásmenetben résztvett.

Polónyi és Mérey Lajos újból felszólaltak, kikelve Szilágyi tónusa ellen.

Mire Szilágyi megint válaszolt.

Ezután jelentéktlenebb interpellációk következtek.

A német császár és a katonák.

Berlin, febr. 9.

A német császár utasította tábornokait, hogy ha a hadseregben brutálítás fordul elő, a lehetőleg szigorubb visszatöréssel éljenek.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, 1895. vasárnap, február hó 10-én.

Délután:

E. Kovács Gyula mint vendég:

DON CAESAR DE BAZAN.

Este:

ALHAMBRA RÓZSÁJA.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilttér.

A 3-0

osztrák földhitel sorsjegyek

f. hó 15-én

és az

1874-ik BÉCS városi sorsjegyek

Márczius hó 1-én

tartandó húzásaihoz

igérvények kaphatók

a Magyar Leszámitoló és pénzváltóbank erdélyrészi fiokosztálya banküzletében.

Belközép utca 8 szám.

3—3

Kolozsvár, febr. 1. 1895.

Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank Részvénytársulat.

3—12

V É G E L A D Á S !

A legolcsóbb butor

WALTON ES TÁRSA

butor-raktárában kapható,

Kolozsvárt, Belhid-utca 27. sz. (Kerekes-ház),

a posta-palotával majdnem átellenben.

Vidékre b e r m e n t v e s z á l l í t u n k .

(2—10)

Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársaság

(Főtér 7. szám.)

1.200.000 korona teljesen befizetett alaptőkével.

(Alakult 1894. évi december hó 23-án a régibb pénzüzetek egyesüléséből és a Pesti Hazai Első Takarékpénztár hozzájárulásával)

A társaság üzletkörét képezi:

92. (3—9)

A) Pénzneknek kamatozás végett való elfogadása:

1. betéti könyvekre,
2. pénztárjegyekre,
3. folyó számlára.

B) Zálogkölesönök adása és vétele értékpapírokra, arany- és ezüstpénzekre és ingóságokra.

C) Váltók, utalványok és egyéb jelzálogilag, vagy más módon biztosított követelések leszámítása és visszleszámitolása.

D) Értékpapírok, arany- és ezüstpénzek vásárlása és eladása saját és idegen rővásra. Pénzváltói üzletek folytatása.

Kolozsvárt, február 4. 1895.

E) Folyó számla és nyílt hitelek engedélyezése fedezet mellett.

F) Állami és egyéb nyilvános kölesönökben való részvétel.

G) Kölesönök adása:

a) telekkönyvezett ingatlanokra;

b) törvényhozási, kormányi, illetve hatósági jóváhagyás mellett lekötött országos, törvényhatósági vagy községi javadalmak és jövedelmekre;

c) közhasznú művek vagy munkálatok keresztülvitelére, törvény által biztosított elsőbbségi jog vagy állam jóállás, vagy a behajtásnak az állam, illetve hatóság által való biztosítása mellett.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Hirdetmény.

Az elnökletem alatt álló magyar kender- és len-ipar részvénytársaság **Maros-Ludason** egy **kender-beváltó és kiskészítő gyárat** szándékozik felállítani az esetre, ha legalább 500 kataszt. hold termelési terület öt évre az érdekelt gazdaközönség által biztosítottatik.

Az olasz vetőmagot beszerzési áron előlegkép mi adjuk.

Egy kataszt. hold középtermés mellett szárított állapotban 40—45 mm. kender-kórót ad, melyet a maros-ludasi telepen 2 frt 30 kr. mellett váltunk be.

Át lehet a kender-kórót adni bármelyik vasuti állomáson is. Ez esetben azonban m. mázsánként szállítási költség fejében a 2 frt 30 kr. egységárból következő összegeket vonunk le: Maros-Ludastól 1—20 kmtr. távolságra 10 krt, 21—40 kmtrre 14 krt, 41—60 kmtrre 18 krt, 61—80 kmtrre 22 krt, 81—100 kmtrre 26 krt, 101—120 kmtrre 30 krt.

Felkérem azokat a tisztelt gazdákat, kik részünkre termelni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat velem (Budapestre, Nádor-utca 20. sz. alatt) **f. évi február hó 20-ig** a termelési holdak jelzése mellett közölni méltóztassanak.

Tisztelettel:

B. RUDNYANSZKY JÓZSEF.

93. (2—3)

H I R D E T M E N Y.

**A tordai „népbank szövetkezet”
rendes évi közgyűlését**

1895. évi február hó 17-én d. e. 9 órakor

tartandja meg saját üzlethelyiségében,

melyre a törzsbetéttel bíró részvényesek tisztelettel meghívának azon megjegyzéssel, miszerint a gyűlésen részt venni kívánók a gyűlést megelőző két napon, u. m.: 1895. évi február hó 15. és 16. napjain d. u. 3 óráig a szövetkezet üzlethelyiségében működő és az igazolványokat kiadni jogosított bizottsághoz törzsbetéti könyveiket bemutatni kötelesek.

96. (2—3)

T Á R G Y S O R O Z A T:

- 1.) Az igazgatóság és felügyelő választmány jelentése az 1894-ik üzletéről s ezek alapján
- 2.) A zárszámadások és vagyon-mérleg megállapítása s a felmentvény megadása.
- 3.) Négy igazgatósági tag megválasztása.

Torda, 1895. évi február hó 6-án.

Az igazgatóság.

Haszonbérleti hirdetmény.

A nagy-enyedi ev. ref. Bethlen-főiskola vingárdi 850 hold területű jöszágát évi 4200 frt kikiáltási árral 12 évi bérleti időközre — 1896. márczids hó 1-től 1908. február hó 29-ig terjedő időre — nyilvános árverés útján haszonbérbe adja.

Az árverés **folyó évi márczius hó 5-én d. e. 11 órakor** fog megtartatni Nagy-Enyeden, a főiskola jog és jöszágigazgatósági irodájában, hol az árverési feltételek megelőzőleg is a hivatalos órák alatt betekintheők.

Bádatpénzül a kikiáltási ár 20%-ka teendő le készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban. Zárt ajánlatok az árverés napjáig (márczius 5. d. e. 11 óráig) beadandók, melyekhez a 20% bánatpénz szintén csatolannó.

Megjegyeztetik, hogy a leendő bérlőnek házi szükségleteire 5 hold átlag 15 éves sarj-erdő fog évenként adatni.

Nagy-Enyeden, 1895. február hó 3-án.

A Bethlen-főiskola jog- és jöszágigazgatósága.

94. (1—3)

OROSZ SZÉPÍTŐ KÜLÖNLEGES SÉGEK

Orosz császári udvari szállító Moszkva.

88. (2—20)

„Venus crème” bőr konzerváló szer. Kitűnő, teljesen ártalmatlan cosmeticum, kiváltképpen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérre varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza és megóvjá az arczszin fiatalos frissességét. A „Venus crème” nem tartalmaz semmi zsírmű anyagot, azért soha sem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. A t. közönséget saját érdekében kérjük, hogy az itt levő védjegyre szigorúan figyeljen. — Ára 2 frt.

„Eugenie” folyópép mirtus-virágból, a virágzó, üde arczszin állandó megőzésére. Ugy az arcznak és nyaknak, mint kéznek és karoknak gyönyörű lágyaságot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz: a bőr minden érdességét és foltosságát megszünteti. Ára 2 frt.

„Eugenie” vörös folyékony arczkenőcs, teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak és füleknek szép természetes rózsaszínűt kölcsönöz: villamos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön. Ára 1 frt 50 kr.

„Eugenie” hintőpor fehér, rózsaszín és crème-színben, tartósan és észrevétlenül tapad s a bőrnek természetesen ártalmatlan.

Főraktár: **Burger Frigyes** gyógyszer-, vegy- és illatszertár üzletében, Kolozsvárt, (főtér, gr. Rhédey-ház.)

szetes lágyaságot kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. Pamacscaal együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxogen” kitűnő hajnövesztő szer, erősíti a hajgyökereket s teljesen megakadályozza a korpaképződést. Ára 1 frt 60 kr.

„Nirgitine végétele” hajfestő, fekete és barna. A haj ezen szerrel festve, 6 hétig is megtartja a színét és teljes lehetetlen a müleges festést színtől megkülönböztetni. Ára 3 frt 50 kr.

„Folyékony kaukázusi bajuszpedró” a bajusz növesztésére és épen tartására. — A bajusz felsűtés nem szükséges, a nélkül is minden bajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 kr.

Vörös lóhere,

arankamentes vetőmag, 50 kiló 36 forint; 5 kiló 4 forint.

Takarmány-répa,

olajbogyó alakú, sárga, óriás; 50 kiló 15 forint, 5 kiló 2 forint.

Szent-Királyi Árpádnál

Székhely-Udvarhelyen.

17. (6—52)

Külközép-utczai kerületben,

Alsó agyagdomb-utca 25. szám alatti

házas-telek,

bolti helyiség és berendezéssel együtt

eladó.

Értekezhetni ugyanott.

63. (3—3)

Heremag arankamentes 76 és 72 frt.

Répmag oberndorfi sárga 32 frt.

Baltaczimmag kétnyiretű 16 frt

Államilag ölmazárolva 50 kilós zsákban bruttó 100 kilónként fenti áráért kapható:

GRÓF TELEKI ARVÉD

drassói uradalmában.

Alvincz állomásnál ha utánvétellel rendeltetik, vevő állomásán ha a pénz franco küldetik:

nagyobb vételnél engedmény.

Levelek Koncza postaállomásra kéretnek.

62. [5—20]

OLCSÓBB

A VÉGELADÁSNÁL.

Az idény előhaladtáért

őszi- és téli árú

gyári áron alól adatnak el.

M E S K Ó I.

főtér 19. sz.

Gyermek ruhák, női blousok

nagy választékban, leszállított árban.

73. (4—10)

Eladó föld és telek.

Kolozsvárt, Pata-utca végén

egy 1000 ölnyi tagsás hely,

a melyen épületek is vannak,

jutányos áron eladó.

Jövedelme ölének évenként 23 kr.

Értekezhetni Külmagyar-utca 88. sz. alatt **Kilin Ferencz**nél.

95. (1—1)